

kładu albo jego części, powiadamiając jednocześnie kierownika jednostki nadrzędnej nad zakładem o skierowaniu wniosku.

§ 9. Kierownik zakładu pracy jest obowiązany zawiadomić o wykonaniu decyzji administracyjnej — zgodnie z zawartym w niej terminem — terenowy organ administracji państwowej, który wydał decyzję, oraz kierownika jednostki nadrzędnej.

§ 10. 1. O wynikach kontroli przeprowadzonej w obiektach zajmowanych przez następujące instytucje i osoby:

- 1) członków personelu dyplomatycznego obcych misji dyplomatycznych oraz urzędników konsularnych obcych urzędów konsularnych,
- 2) członków personelu administracyjnego i technicznego, członków personelu służby obcych misji dyplomatycznych oraz pracowników konsularnych i członków personelu służby obcych urzędów konsularnych, jeżeli nie są obywatelami polskimi lub nie mają w Polsce miejsca stałego pobytu,
- 3) inne osoby korzystające z immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych albo powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych,
- 4) obce misje dyplomatyczne, urzędy konsularne i instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych albo powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych

funkcjonariusz pożarnictwa informuje zarządzającego obiektem oraz przełożonego, który wydał upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

2. Przepisów § 7—9 rozporządzenia nie stosuje się do kontroli przeprowadzanych w obiektach zajmowanych przez instytucje i osoby, o których mowa w ust. 1.

§ 11. 1. Na podstawie wyników kontroli, o której mowa w § 5 ust. 2, w razie stwierdzenia uchybień w stanie ochrony przeciwpożarowej, osoba przeprowadzająca kontrolę sporządza wykaz tych uchybień podając nazwiska właścicieli, użytkowników lub zarządzających obiektami. Wykaz ten przekazuje niezwłocznie terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego.

2. Na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 1, terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego podejmuje działania zmierzające do usunięcia stwierdzonych uchybień, a w szczególności:

- 1) wydaje decyzję administracyjną,
- 2) wszczyna postępowanie egzekucyjne,
- 3) kieruje sprawę do kolegium do spraw wykroczeń.

§ 12. Członkowie ochotniczych straży pożarnych, wymienieni w § 13, są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia wymienione w art. 82 § 1 pkt 1, 3, 4, 5 i 7 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114).

§ 13. 1. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego komendantom gminnym straży pożarnych oraz na ich wnioski — naczelnikom ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych.

2. Naczelnikom ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydaje się na okres przeprowadzania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej.

§ 14. Upoważnienie powinno zawierać datę wydania i termin ważności, oznaczenie organu wydającego upoważnienie, powołanie podstawy prawnej, imię, nazwisko i funkcję upoważnionego członka ochotniczej straży pożarnej, numer dowodu osobistego, określenie wykroczeń, za które członek ochotniczej straży pożarnej jest upoważniony do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz obszaru i obiektów, na których terenie upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez osobę wydającą oraz opatrzone pieczęcią.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do jednostek (instytucji) podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz do jednostek organizacyjnych więziennictwa podległych Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego (Dz. U. Nr 5, poz. 38).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 kwietnia 1976 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji przedpoborowych.

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220, z 1972 r. Nr 53, poz. 342, z 1973 r. Nr 27, poz. 153, Nr 38, poz. 224 i Nr 47, poz. 276, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 oraz

z 1975 r. Nr 16, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1968 r. w sprawie rejestracji przedpoboro-

wych (Dz. U. Nr 28, poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Rejestrację przedpoborowych przeprowadzają organy administracji państwowej stopnia podstawowego.”,
- 2) w § 4 ust. 1 pkt 1 wyrazy: „tymczasowe zaświadczenie tożsamości” zastępuje się wyrazami: „tymczasowy dowód osobisty”,
- 3) w § 4 ust. 2 wyrazy: „tymczasowego zaświadczenia tożsamości” zastępuje się wyrazami: „tymczasowego dowodu osobistego”,

4) w § 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. W wypadku określonym w ust. 3 osoba dokonująca zgłoszenia przedpoborowego obowiązana jest przedstawić organowi przeprowadzającemu rejestrację dokument stwierdzający niemożność osobistego zgłoszenia się przedpoborowego oraz dokumenty wymienione w ust. 1 pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

96

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 1 kwietnia 1976 r.

w sprawie trybu ustanawiania rzeczoznawców budowlanych dla budownictwa w dziedzinie gospodarki wodnej.

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanowienie rzeczoznawcy budowlanego dla budownictwa w dziedzinie gospodarki wodnej następuje na wniosek osoby ubiegającej się o wpisanie na listę rzeczoznawców budowlanych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, zwanego dalej „organem”.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się oryginały albo uwierzytelnione odpisy dokumentów stwierdzających posiadanie wykształcenia technicznego i praktyki zawodowej, wymaganych od osób ubiegających się o wpisanie na listę rzeczoznawców budowlanych w myśl przepisów w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, oraz własnoręcznie napisany życiorys.

§ 2. 1. Organ ustosunkowuje się do wniosku, o którym mowa w § 1 ust. 1, po uzyskaniu od Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych oceny przygotowania zawodowego wnioskodawcy.

2. Organ występujący o ocenę przesyła Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych do wglądu materiały, o których mowa w § 1 ust. 3.

§ 3. 1. Organ prowadzi listę rzeczoznawców budowlanych dla specjalności techniczno-budowlanych:

- 1) konstrukcyjno-inżynierskiej w zakresie budowli hydrotechnicznych, obejmującej również ujęcia wód oraz budowlę basenów wodnych i przemysłowych zbiorników wodnych,
- 2) wodno-melioracyjnej, obejmującej również ujęcia wód.

2. Centralną listę rzeczoznawców budowlanych dla budownictwa w dziedzinie gospodarki wodnej prowadzi Ministerstwo Rolnictwa.

§ 4. Organ wydaje osobie wpisanej na listę rzeczoznawców budowlanych zaświadczenie stwierdzające ustanowienie jej rzeczoznawcą budowlanym w określonej specjalności techniczno-budowlanej i przesyła odpisy zaświadczenia Ministerstwu Rolnictwa oraz Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych.

§ 5. Do spraw unormowanych rozporządzeniem nie stosuje się przepisów uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1967 r. w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa (Monitor Polski Nr 42, poz. 201).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1976 r.

Minister Rolnictwa: K. Barcikowski